

panelið

við-
merkingar

Í dag:

Havnarmenn hava altíð verið tiltakir traðarmenn og útróðrarmenn. Hetta seinra eru teir við sama lag, meðan ekki kann sigast tað sama um veltingararbeiðið hjá traðarmonnum, av góðum grundum, tí tíðirnar eru so ómetaliga nógv broyttar á hesum báðum økjum. Velt- ingin upp úr nýggjum hevur mist sín týdning; harafturimoti siggja vit hvussu fiskivinnan, og tá serliga eygsýnligt heimaút- róðurin, vinnur alt meir og meir fram á øllum økjum her á landi, meðan tað, sum hoyrir jorðini til, má dvína fyrri tí, sum Heðin Brú plagar at nevna tí nýggju tíðini.

Varðveitið traðirnar!

Týðningurin av at eiga eina trøð — siggja ein teigin fyrri og annan eftir verða umskapaðan til nýttuligt lendi — og harvið skapa møguleikar, saman við tí sum havið gav, at kunna syrgja fyrri sær og sínum, hetta er søga í dag, hvar tímalónin er hin altavgerandi tåtturinn í lívinum hjá eini nútíðarfamilju. Men harfrá og til at kasta skarn á alt tað arbeiðið hjá undanfarnum ættum, við ókendum teknikki, eg tonki uppá gravkúr, brøytir v.m., sum skræða og gata alt sundur sum hevur við mold at gera, tað er ovboðið. Vit mugu hava virðing fyrri tí stríði og strevi og knossi, sum hevur ligið aftan fyrri alt hetta veltingar- arbeiði, sum vit siggja líka úr Sandagerði og eystur á Boðanes.

Og tó, hvussu er stutt, tá talan er um veltar traðir her í býi okkara, sum einaferð varð kallaður »tann deilige Havn«. Vit siggja tíverri hvønn einasta dag, at gravkúr av ymsum slag verða settar inn á teir fáu grønu blettir, sum enn eru eftir her í býnum, og gera arbeiðið hjá undanfarnum ættum til einkis eftir bert fáum tímum. Tað sum teimum mangan tók heili ættarlið at fáa til dyrkaðan bo, oftani úr grýtutum lendi.

Nú ljóða herrópinu upp undir býráðsvalið at grundokini eru ov fá og ov dýr (og rætt er tað), at kommunan má ognartaka traðirnar hjá teimum sum liggja sentralt fyrri o.s.fr. Sjálvur borgarstjórin er lopin á bláman

og rópar í hesum halleluja-kóri, at nú er so nógv útstykkað eystanfyrri, so nú mugu vit venda nosina í vestara býarpart og útstykka og ognartaka har, tí har eru traðir at fáa! Hann kann alt fyrri eitt vísa tí hung- andi skara av ungfólki á øki í vestara býarparti, nevniliga á øki, sum liggur millum Dala- vegin eystanfyrri og Svalbards- vegin vestanfyrri. Har er hópur av vøkrum, vældykraðum trað- um, sum gaman í skuldi verið at bygt á. Ongin ivi um at tað er ein sjálsøgd kommunal upp- gáva at skaffa góð og billig grundstykki til hitt unga fólkíð at byggja á. Men hví skal býráðið við borgarstjóranum á odda verða tað fyrsta at herja á hesar fáu neyðar traðir, sum eftir eru her í býnum. Tað er langt síðani prógvað, at komm- unan kan skaffa fólkíð hópinn av rættuliga billigum grundokjum á ódyrkaðum lendinum uppí á Ternuryggi og á Kommans- mýru — hví ikki halda áfram á hesi leið, í Flatnahaga t.d., og lata tað fáu traðirnar, sum enn siggast runt um í býnum fáa frið, við tí fyrri eyga at hava hesi øki til framtíðar fríokí. Ja, tað átti at verið gingið so langt á hesi leið at allar veltur bœur so vítt moguligt bleiv fríðar, og harvið trivnaður skaptur, so komandi ættarlið kunnu siga, at her hevur búið eitt mentað fólk og ikki vandalar, sum bert hugsadu um at byggja hús og aftur hús, og aller náðigst vegir

til bilarnar. Latum okkum ikki skapa sorgarsøgu, áðrenn ov seint er!!

Lita vit okkum í kring, so eru ikki so nógvir grøni blettir eftir í býnum, og einasta stóra samanhangandi velta øki, sum er í vestara býarparti, er tað, sum borgarstjórin hevur hug at sleppa nøkrum gresjandi grav- kúm inn á, og sum tær gera enda á eftir fáum tímum — so siggja fyrrverandi vøkru teigar- nir út sum mánalandskap, og í bakgrundini hóma vit ein væl- nøgdan, smírandi borgarstjóra, kanska við einum entreprenori undir lið, sum fegnast yvir eitt væleydnað stemmufiskari.

Nei, stæðið hesum leiki, meðan tíð er — tað var nógv fyrri at siggja hina vøkru Müllerstrøð fram við J.S. Svabogota hvørva undir grav- kúgvahøgum — hvor verður hin næsta, um hesir somu menn koma inn aftur í Tórshavnar býráð? Flatnahagi er stofur (og kommunalur), har er møguleiki um viljin er til staðat at gera stórar útstykkingar so fólk, og og tá serliga tey ungu, fáa møguleikan at byggja sær síni egnu hús, tí tað má vera enda- málið hjá í tí kommunala íbúðarpolitikkinum, at varð- veita gamla føroyska íbúðar- mynstri, so at hvør familja fær síni egnu hús at búleikast í.

Johan Samuelsen

Mótmæla útbyggingarætlanum Sjónleikarfelagsins

Eg vil gjarna gera eina viðmerk- ing til tær útbyggingarætlanir sum Havnar Sjónleikarfelag ætlar at fremja um fligging fast í lag. Hesum fara vit í tí nýggja felagnum harðliga at mótmæla! Tí hava gloymt, at it, sum hava við sjónleik at gera, og tit, sum venja sjónleik, ikki eru anna enn smáir amatørar og vilja altíð koam at vera tað. Tað er burturspiltur peningur at tað almenna skal stuðla hesari vánaligu mentan, sum Havnar Sjónleikarfelag hevur sýnt, og

harafturat so eru tað ikki tit í Sjónleikarhúsinum, sum eiga sjónleikarhúsið, tað er dansi- fólkí; sum, eigur alt sjónleikar- húsið, sum tað er. So talan kann ikki verða um nakrar útbyg- ingarætlanir og keyp av stól- um, og fáa skrágól. Tað er dekan og órættvíst, at útlendsk- ir sjónleikarar skulu geva tykk- um viðhald, um at sjónleikar- húsið er av hókandi stodd. Teir hava einki at siga í hesum álvarsliga mentunarmáli. Tveita inntøkur út fyrri stóri

útreiðslur. Tað eru ósannindi sum formaður Oskar Hermans- son sigur um almenna dansin, tað gamla og vælumtókta orkestrið Goggan bleiv noytt at gevast eftir pressi hjá nevnd havnar Sjónleikarfelags. Onnur orkestur sum »tey av kamari- num« og »Flamingo« hava viljað sloppið at selt til dans í sjónleikarhúsinum, men hetta hava teir jú noktað. Formaður- in í sjónleikarfeagnum sigur, at pallurin í sjónleikarhúsinum er tann best umtókta, men hvar við at forbetra hinar pallarnar? Harafturat skal norront ment- unarhús byggjast, sum jú eisini skal hava pall, sum kanska verður gjørdur uppafur betri enn hann í sjónleikarhúsinum.

Eg meit, at tað eru nógv, sum mótmæla hesum ætlanum, tað prógva allar persónligu samrøð- urnar, sum vísa felagnum á-

huga. Vit, fólk sum hava í umbúna at stovna felag, ið skrivað varð um í Sosialinum í seinastu viku, fara at mótmæla framferð sjónleikarfelagsins og at almennur stuðul verður latin til hetta endamál. Mótmælið verður sent býráðnum og Sjón- leikarfelagnum. Felagið verður stovnað, tá svar er fingið frá býráðnum.

Hans Birgir Hansen

st-tíðindi

Mannarættindi

Umboð fyrri 38 lond, ið hava skrivað undir, ratifiserað, STsamtyktina um borgarlig og politisk menniskjarætt- indi, hava hildið fund í New York til at velja limir til eina nýggja nevnd, ið sett er sambært konvensjónina. Henda konvensjón kom í gildi 23. mars í ár. Millum londini, ið tá høvdu undir- skrivað, vóru Danmark, Fin- land, Noreg og Svøríki.

Nevndin kemur at viðgera frásagnir frá øllum undir- skrivaralondunum um tey tiltøk, ið tikin eru til at fremja samtyktina. Nevndin kann eisini viðgera klagar yvir møgulig brot á sam- tyktina, treytað av at bæði hann, ið klagar, og hann, ið klagaður verður, í einari príncippavgerð viðurkenna avgerðarrætt nevndarinnar á hesum øki.

Sum ein av teimum fyra varaformmonnum í nýggju nevndini viðvíkjandi menn- iskjarættindum varð valdur av Olof Rydbeck úr Svøríki.

Til limir av nevndini ann- ars vórðu valdir danin Ole Espersen, professari og fólkatingsmaður, og nord- maðurin Torkel Opsahl, ið leiðir stovnin fyrri stats- og fólkarætt á lærda háskúla- num í Oslo.

Kálvar

Tey, sum hava kvígakálvar at selja, ringið til

Royndarstöðina, telf. 11616